

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף קל"ו ע"ב

פרשת נשא

◆ הקטע מתחיל בדף קכ"ח ע"א וממשיך עד דף קמ"ה ע"א ◆

טקסט הזוהר

בַּר הָהִיא שְׁעָתָא, כַּד סָלִיקוּ צְלוֹתֵהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל לְקַמֵּי עֲתִיק יוֹמִין, וּבְעֵי לְרַחֲמָא עַל בְּנוֹי, גְּלִי מְצָחָא דְרַעְוָא דְרַעְוִין, וְנִהִיר בְּהַאי דְזַעִיר אַפִּין, וְאַשְׁתְּכִיךְ דִּינָא.

בְּהַאי מְצָחָא, נָפִיק חַד (פְּקוּדֵי רַל"ז ע"ב) שְׁעָרָא, דְּמִתְפָּשֵׁט בֵּיהּ מְמוּחָא דְאַפִּיק חֲמִשִּׁין תַּרְעִין. וְכַד אֲתַפְּשֵׁט, אֲתַעְכִּיד מְצָחָא דְאַשְׁגָּחוּתָא, לְחִיבֵי עֲלָמָא, לְאַיְנוּן דְלֹא מִתְכַּסְפִּי בְּעוֹבְדֵיהוֹן. הָדָא הוּא דְכְתִיב, (יִרְמִיָּה ג') וּמִצַּח אִשָּׁה זֹנָה הִיא לֹה מֵאַנְתָּה הַכֶּלֶם.

וְתַנְיָא, שְׁעָרָא לֹא קָאִים בְּהַאי אֲתֵר דְּמְצָחָא, בְּגִין דְּאַתְגַּלְיָא לְאַיְנוּן דְּחֲצִיפִין בְּחוּבֵייהוּ. וְשְׁעָתָא דְּמִתְעַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַשְׁתַּעְשָׁעָא עִם צְדִיקָיָא, נְהִירִין אֲנָפוּהֵי דְעֲתִיק יוֹמִין, בְּאַנְפוֹי דְזַעִיר אַפִּין, וּמִתְגַּלְיָא מְצָחִיהּ, וְנִהִיר לְהַאי מְצָחָא, וּכְדִין אֲתַקְרִי עַת רְצוֹן. וְכָל שְׁעָתָא וְשְׁעָתָא דְדִינָא תְּלִי, וְהַאי מְצָחָא דְזַעִיר אַפִּין אֲתַגַּלְיָא, אֲתַגַּלְיָא מְצָחָא דְעֲתִיקָא דְעֲתִיקִין, וְאַשְׁתְּכִיךְ דִּינָא, וְלֹא אֲתַעְכִּיד.

תַּאנָּא, הַאי מְצָחָא, אֲתַפְּשֵׁט בְּמֵאֲתָן אֶלְף סוּמְקֵי דְסוּמְקֵי, דְאַתְאַחֲדוּן בֵּיהּ, וּכְלִילָן בֵּיהּ. וְכַד אֲתַגַּלְיָא מְצָחָא דְזַעִיר אַפִּין, אֵית רְשׁוּתָא לְכֻלְהוּ לְחֶרְבָּא. וְכַד אֲתַגַּלְיָא מְצָחָא דְרַעְוָא דְרַעְוִין, דְנִהִיר לְהַאי מְצָחָא, כְּדִין כֻּלְהוּ מְשִׁתְּכִין. (קכ"ט, רל"ג)

ותנאי, עשרין וארבע בתי דינין משתכחין בהאי מצחא, וכלהו אקרון נצח (ס"א מצחא וכל חד אקרי נצח). ובאתון (דאפיין) רצופין, הוא מצח. ואית נצח דאינון נצחים. והיינו דתנן נצח נצחים. ואינון במצחא, ומתפשט מנהון בגופא, באתרין ידיעון.

תניא, מאי דכתיב, (שמואל א טו) וגם נצח ישראל לא ישקר ולא ינחם כי לא אדם הוא להנחם. האי רזא אוקימנא, כל ההוא נצח דאתפשט בגופא, זמנין דתלי על עלמא למידן, ותב ומתחרט ולא עביד דינא, אי תיבין. מאי טעמא. משום דקאי בדוכתא דאקרי אדם, ויכיל לאתחרטא. אבל אי באתר דאתקרי ראש, (בהאי מצחא) אתחזי ואתגלייא האי נצח, לאו הוא עידן ואתר לאתחרטא. מאי טעמא. משום דלא הוה מאתר דאקרי אדם, דהא לא אתגלי פרוצופא וחוטמא, אלא מצחא בלחודי. ובאתר דלא אשתכח פרוצופא, לא אקרי אדם. ובגין כך לא אדם הוא להנחם כנצח דבשאר תקוני גופא.

עינוי דרישא, משתניין משאר עינין, שרקותא דבגבתא, דעל ריסי עינין, מפחלן (דכל עינין מכחלן) באופמתא, תליין תלין על תלין דשערי, ואינון תקונא דעל עינין, ברישא דמצחא, ומתאחדן מתרווייהו שבע מאה אלפי מארי דאשגחותא. (דעל תריסי דעינין)

בכסותא דעינין, להטין אלה וארבע מאה רבוא, דמתאחדן בגבינין דאינהו כסותא. ואשגחותא דעינא דעתיק יומין עלייהו. ובשעתא דסלקין אינון כסותא, אתחזי כמאן דאתער משנתיה, ואתפקח עינוי, וחמאן לעינא פקיתא, ואתסחן בחד חוורא דעינא טבא, הדא הוא דכתיב, (שיר השירים ה) רוחצות בקלב. מאי בקלב. בחוורא דלעילא קדמא (נ"א בחוורא קדמא דעינא טבא). ובהאי שעתא אשתכח אשגחותא דרחמי. (ס"א ובגין כך צלותא דישאל סלקא בגין דיפקח עינוי, ויתסחון בהווא חוורא)

וְעַל דָּא צְלִי דְּוֹד, (תהלים מד) עוֹרָה לָמָּה תִּישָׁן יְיָ הַקִּיצָה. דִּיפְקַח עֵינֹי, וְיִתְסַחֵן בְּהֵוָּא חוֹוְרָא. וְכָל זִמְנָא דְּעֵינֹי לָאוּ מִתְפַּקֵּחֵן, כָּל מְאָרִיָּהוֹן דְּדִינִין, כְּפִיִּין לָהּ לְיִשְׂרָאֵל, וְשָׂאֵר עַמִּין שְׁלֵטִין עָלֶיהּ. וּבְזִמְנָא דִּיפְקַח עֵינֹי, יִתְסַחֵן בְּעֵינָא טָבָא, וְרַחֲמֵי עַל יִשְׂרָאֵל. וְאַסְתַּחֲר (ס"א ואתזהר) עֵינָא, וְעֵבִיד נֻקְמִין בְּשָׂאֵר עַמִּין. הֵדָּא הוּא דְּכְתִיב, (תהלים לה) הָעִירָה וְהַקִּיצָה. הָעִירָה: לְאַתְסַחָא בְּהֵיָא חוֹוְרָא. הַקִּיצָה: לְמַעַבְד נֻקְמִין לְאֵינוֹן דְּכְפִיִּין לוֹן.

עֵינֹי כַּד אִתְפַּקֵּחֵן, אִתְחַזֵּן שְׁפִירִין כְּהֵי יוֹנִים, בְּסוּמָק וְאוּכָם וְרוּק, חוֹוֹר לָא אִתְגַּלִּי, אָלָא בְּזִמְנָא דְּאַסְתַּחֲר בְּעֵינָא טָבָא, וּמִסְתַּחֲאן כָּל אֵינוֹן גְּוֹוִנִין, בְּהֵוָּא חוֹוֹר.

מֵאֵינוֹן גְּוֹוִנִין דְּמִתְגַּלִּיִּין, נְפִיקִין שְׂבָעָה עֵינִין דְּאַשְׁחֻתָּא. דְּנִפְקִי מֵאוּכָמָא

תרגום לעברית

דִּבֵּר אֶל אֶהְרֹן וְאֶל בָּנָיו לֵאמֹר כֹּה תִבְרְכוּ וְגו'. רַבִּי יִצְחָק פֶּתַח וְאָמַר, (תהלים קג) וְחֶסֶד ה' מְעוֹלָם וְעַד עוֹלָם עַל יִרְאָיו וְצִדְקָתוֹ לְבָנֵי בָנִים. כִּמָּה גְּדוֹלָה הִירְאָה לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁבְּכָלֵל הִירְאָה עֲנוּה, וּבְכָלֵל הָעֲנוּה חֲסִידוֹת. נִמְצָא שְׂכָל מִי שֵׁישׁ בּוֹ יִרְאֵת חֲטָא, יִשְׁנֶה בְּכֶלֶן. וּמִי שֵׁאִינוֹ יִירָא שָׁמַיִם, אֵין בּוֹ לֹא עֲנוּה וְלֹא חֲסִידוֹת.

תרגום עברי אינו זמין במקור

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.